yeni bir dünya için

İLERİCİ GENÇLİK

İlerici Gençliğin Aylık Sanat, Edebiyat, Siyaset Dergisi

Temmuz-Ağustos 2018 Sayı: 39

flormar değil DİRENİŞ güzelleştirir!

içindekiler

3 Türkiye ve dünyadan gelişmeler

6 Medya ve Sermaye

7 İşçi ve Emekçi Cephesi'nden Haberler

8 Direndikçe güzelleşenlerin hikayesi: Flormar İşçileri

10 Kadınlara yönelik taciz, dizi-film sektöründe de son bulmuyor! Artık Yeter!

Hayvanlara dönük şiddet suç sayılmalıdır!

11 Karl Marx 200 yaşında!

12 Bir sabah uykusunda…

13 İlerici Gençler'den Haberler

14 Deniz

15 Kitap İncelemeleri: Çizgilerle Sınıflar Tarihi ve Felsefenin Temel İlkeleri

Merhaba Dostlar,

İlerici Gençlik dergimizin yeni sayısıyla sizlerle birlikteyiz. Son sayımızdan bu yana Türkiye ve dünya gündemi oldukça yoğundu. Baskın bir başkanlık seçimi yapıldı ve ne yazık ki Türkiye halkı olarak tek adam diktatörlüğünü engelleyemedik. Ancak mücadele sürüyor. Padişahlığa, kulla kulluk etmeye ve Türkiye halkını Tanzimat öncesine götürmek isteyenlere karşı "tamam"lamamız gereken "hayır"ımız var.

Bu sayımızda;
İlk olarak Türkiye ve dünyada yaşanan gelişmeleri ele aldık. Baskın seçim süreci ve sonrası, Amerikan emperyalizminin saldırıları, Suriye, Kuzey Kore, Rusya, Çin, İran değindiğimiz konulardan sadece birkaçı.

Bu sayımızın kapağında Flormar işçileri var. Çünkü Flormar işçileri anayasal haklarını kullanarak sendikaya üye oldukları için işten atıldılar. Bu yüzden *"Flormar değil direniş güzelleştirir"* diyen ve atılanların çoğu kadın olan Flormar işçileriyle bir röportaj gerçekleştirdik. Sendika düşmanı tutum takınan Flormar'ı ve aynı bünye altındaki bir diğer markası olan Yves Rocher'i boykot ediyoruz. Tüm bu süreç boyunca neler yaşandı, işçilerin sesinden okuyabilirsiniz.

Medyanın sermaye tarafından kontrol edilmesi ve doğrudan yönlendirilmesi konusunu inceledik. Hem dünyadan hem de Türkiye'den örneklerle medya ve sermaye ilişkisini ele aldık.

Her sayımızda olduğu gibi bu sayımızda da işçi – emekçi cephesinden haberlere yer verdik. Cargill, Süperpak Ambalaj işçileri ve atama isteyen öğretmenlerin eylemlerini okuyabilirsiniz.

Kadınlara dönük taciz dizi film setlerinde de sürüyor. Tacize tecavüze geçit vermeyeceğiz. Bu sayımızda bu konuyu da ele aldık. Ayrıca İlerici Gençlik olarak yaptığımız eylemleri ve çalışmaları da sizlerle paylaştık.

Marx 200 yaşında ve yolumuzu hâlâ aydınlatıyor. O yüzden Marx'la ilgili bir yazı da kaleme aldık. Hayvanlara dönük şiddet, Vedat Demircioğlu, Deniz Gezmiş ve kitap değerlendirme bu sayımızda işlediğimiz konulardan.

Son olarak bu sene 11.sini düzenleyeceğimiz İlerici Gençlik Yaz Kampı'na tüm gençleri bekleriz. Kampı'mız 9-12 Ağustos tarihleri arasında Balıkesir Gönen'de bulunan Kemal Türkler Eğitim ve Tatil Sitesi'nde gerçekleştirilecek.

Birçok farklı bölgeden yazılarını bizlere ulaştıran tüm dostlara teşekkür ediyoruz. Yapacağınız her türlü katkıyı, şiiri, yazıyı, değerlendirmeyi, maili bizlerle paylaşmanızı bekliyoruz. Marks'ın doğumunun 200. yılında, geleceğimizi ellerimize aldığımız ve sömürülmediğimiz, eşit ve özgür bir ülkeye, dünyaya daha da yakın olduğumuzu biliyoruz. O yüzden vatan, cumhuriyet ve emek mücadelesiyle böyle bir geleceği hep beraber örmek dileğiyle...

Uluçınar Basın Yayın Reklam Sanat Hizmetleri San. ve Tic Ltd. Şti. adına sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü: Onur BALCI
Adres: Asmalımescit mah. Sofyalı sk. No: 2 Kat: 1 D: 1 Beyoğlu/İstanbul **Telefon/Faks:** 0212 245 28 11
E-Posta: posta@ilericigenclik.org **Web:** www.ilericigenclik.org
Baskı: Yön Matbaası / Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok 1. Kat No:366 Topkapı - İstanbul 0212 544 66 34
ISSN: 977-1303-7910-01 **Türü:** İki Aylık Yerel Süreli Yayın
Hesap No: Onur Balcı, TC. Ziraat Bankası Beyoğlu Şubesi 0701 69905992 5001 **IBAN:** TR32 0001 0007 0169 9059 9250 01

Türkiye ve dünyadan gelişmeler

Son dönemdeki en önemli gelişme 24 Haziran seçimleriydi. 18 Nisan'da Erdoğan erken seçimi ilan etmişti. Çok erken bir tarihe gelecek şekilde alınan seçim kararının duyurulmasının ardından seçim sürecine girildi. Seçim ittifakları kuruldu. Ardından bolca yalanlı, iftira ve tehdit dolu, medyanın AKP'nin tekeline alındığı, korkutma ve sindirme üzerine kurulu OHAL şartları altında, kaymakam ve valilerin AKP'nin hizmetinde koşturduğu, ordu ve yargının yandaşlığının vitrin edilmesiyle gövde gösterisinin yapıldığı adaletsiz bir ortamda seçimlere gidildi. Seçimlere seçim gecesi yaşanan tuhaflıklar damgasını vurdu. Cumhur İttifakı'nın olağanca anti-demokratikleştirdiği seçim süreci, başkanlık dayatmasının tekrar onaylatılması ile sonuçlandı. Halkın iradesini çiğneyen tek adam rejimi resmi olarak da uygulamaya konmuş oldu.

Seçim süresi de dahil olmak üzere son dönemde emperyalizmin ekonomik saldırıları da çok ciddi bir şekilde hissediliyor. AKP'nin 16 yıl boyunca uyguladığı serbest piyasa politikaları, özelleştirmeler, özel sektörün rekor seviyelere ulaşan dış borcu ülke ekonomisini perişan etmiş durumda. Her seferinde böylesi durumları bir şekilde dış yardımlar ile aşan AKP şimdi emperyalizmin desteğini almak şöyle dursun aksine emperyalizm tarafından da sıkıştırılıyor. Seçim sürecinden önce iç politikada yaşanan önemli diğer gelişmeler ise; şeker fabrikaları özelleştirilmesi, AKP medyayı tekeline alması ve 1 Mayıs kutlamaları idi.

Emperyalizmin Suriye'ye saldırıları da devam ediyor. Bölge halkları birbirine daha da yakınlaşırken; ABD, İsrail, Suudi Arabistan Ortadoğu'yu tehdit etmeye devam ediyor. Emperyalist ülkeler son dönemde Filistin, İran, Venezuela ve Çin'e yönelik çeşitli hamleler yaptı. Şimdi tüm bunlara detaylı olarak bakalım.

Ülkemizdeki gelişmeler

AKP, seçimlerden önce en önemli şeker fabrikalarının bir kısmını sattı. İhale süreçlerinde hukuk bir tarafa bırakıldı. Şeker fabrikalarının özelleştirmesine halkın tepkisi büyük oldu. Şeker fabrikaları devletin önemli bir gelir kapısıydı ve birçok kişi buradan yaşamını sağlıyordu.

1 Mayıs yurdun farklı yerlerinde coşku ile kutlandı. İşçi sendikaları 1 Mayıs'ı farklı yerlerde kutlayarak bölünmüş bir görüntü verdi. Taşeronun sonlandırılmasındaki eksikliklerin tamamlanması, grev hakkı ve düşük ücretlerin yukarıya çekilmesi talep edildi. Yoksulluk, uzun çalışma saatleri, güvencesiz çalışma gibi birçok konu protesto edildi. Biz İlerici Gençler de yurdun farklı yerlerinde meydanlara çıktık. Gün bağımsızlığı, direnişi, yurtseverliği, laikliği, demokrasiyi, eşitliği, adaleti, sosyalizmi haykırma günüdür diyerek vatan-cumhuriyet-emek sloganlarını dillendirdik.

Türkiye ekonomisi uçuruma sürükleniyor

AKP istihdamı artırmak, yerli üretimi geliştirmek özellikle de ekonomik ambargo ve ablukaya karşı korunaklı olmak için bir adım attı. Şirketlere verilmek üzere bir kredi ve teşvik paketi hazırladı. Bununla bir yandan bugüne kadar zayıflattığı ve dışa bağımlı hale getirdiği ekonomiyi toparlamaya çalışırken öte yandan sermaye gruplarını tümünü kendisiyle davranmaya zorladı. Önemli sermaye grupları ciddi ekonomik sıkışmışlık içerisinde iken borsa da ciddi düşüş içerisinde. Ekonomik derecelendirme kuruluşlarından Standard and Poor's Türkiye'nin kredi notunu düşürerek, hiç yatırım yapılamaz seviyesine getirdi. ABD tarafından Türkiye'ye yönelik yapılan bu hamle ile birlikte ekonomideki kırılganlık daha da arttı. Borsadaki düşüşün yanına dövizdeki dalgalanmalı hızlı yükseliş de eklendi. Petrol fiyatları da yükseldi. Daha sonra Amerikan kredi derecelendirme kuruluşlarından Moody's Türkiye ekonomisiyle ilgili oldukça olumsuz bir ara değerlendirme yaptı. Kredi derecelendirme kuruluşları tarafından pek de sık yapılmayan ve Türkiye ekonomisini zayıflatmaya yönelik olduğu apaçık olan bu ara değerlendirmenin ardından döviz daha da yükseldi, borsa iyice düştü. Dövizdeki hızlı yükseliş üzerine Merkez Bankası faiz artırımlarına gitti. Faizi 19.5 seviyesine kadar çıkardı. Bu dolardaki yükselişi kısa süreli olarak dizginledi.

Özel sektörün borçları da oldukça yüksek seviyede ve devlet bu borçlara kefil olmuş durumda. Çeşitli sermaye grupları borçları için tekrar tekrar yapılandırmalara ve kredilere başvuruyor. Buna rağmen en büyük sermaye gruplarının bile sistemli olarak sermaye çıkışı yaptığını görüyoruz. Kısacası Türkiye ekonomisi uçuruma sürükleniyor ve bu gidişatın üstesinden ancak toplumcu-bağımsızlıkçı bir ekonomik programla gelinebileceğini düşünüyoruz. İlerici Gençlik olarak; AKP'nin bunu yapacak bir temelinin olmadığını biliyoruz. Bizler bunun kitlelere halk hükümeti tarafından oluşturulmuş kamucu bir ekonomik program ile aşılabileceğini anlatıyoruz.

Baskın seçim kararı alındı

Erdoğan 18 Nisan'da erken seçim kararı alındığını açıkladı. 20 Nisan'da TBMM'de erken seçim kabul edildi. Öncesinde Bahçeli'nin partisinin grup toplantısında erken seçim istemesi üzerine ertesi gün Erdoğan ve Bahçeli göstermelik olarak bir araya gelip seçim konusunu ele almıştı. Alınan bu karardan önce, yaklaşık bir yıldır Erdoğan ve AKPhem halka hem de sermaye çevrelerine çeşitli seçim yatırımları yapmıştı. Afrin harekâtı toplum belleğinde henüz taze iken buradan da bir propaganda yürütülmesi planlandı. Ekonominin daha da kötüye gideceği düşünülerek ve batıyla ilişkilerin de kısa sürede normalleşemeyeceği öngörüsü erken seçim kararı alınmasında etkiliydi. Yaklaşan mahalli seçimlerde de referandumda görüldüğü gibi büyükşehirlerin kaybedilebileceği bir tablo oluşursa genel seçimlere moralsiz gidilecekti. Dolayısıyla 2019'u bekleyip, ekonomik krizin daha da derinleştiği ve mahalli seçimlerde büyükşehirlerin kaybedildiği bir ortamda cumhurbaşkanlığı ve milletvekili seçimlerine gitmektense, muhalefeti de hazırlıksız bırakarak çok yakın bir tarihte baskın şekilde bu seçimlerin yapılması kararı alındı. Muhalefetin erken seçim isteklerini ''vatan hainliği'' olarak nitelendiren ve defalarca erken seçimin olmayacağını söyleyen Erdoğan, muhalefeti hazırlıksız bırakma kurnazlığını ''muhalefet zaten erken seçim istiyordu'' söylemiyle örtmeye çalışarak, erken seçimi ilan etti.

AKP, İyi Parti'nin seçimlere girmemesi için YSK'ya baskı yaptı ama CHP'nin 15 milletvekilini İyi Parti'ye grup kurması için vermesiyle (İyi Parti'nin mecliste 5 vekili bulunuyordu bu sayede sayı 20'ye tamamlandı) İyi Parti grubunu kurdu ve bu şekilde AKP'nin hamlesi püskürtüldü. AKP, CHP'nin bu hamlesinden hiç memnun olmadı.

AKP-MHP birlikteliği Cumhur İttifakı olarak seçimlere girdi. Cumhurbaşkanı adayı olarak Erdoğan'ı gösterdiler. Büyük Birlik Partisi de bu ittifaka katıldı. Büyük Birlik Partisi cumhurbaşkanlığı seçiminde Erdoğan'ı destekleyeceğini, parlamento seçimlerine AKP listelerinden katılacağını açıkladı. BBP Genel Başkanı Mustafa Destici AKP ile kaç milletvekilliği için anlaştınız şeklindeki bir soruya, Erdoğan'ın cömertliğine güveniyoruz dedi ama listeler açıklandığında yalnızca kendisi seçilebilecek yerden aday gösterilmişti. AKP listelerinde hemen hemen tüm bakanlara ve partinin ağır toplarına yer verildi. Erdoğan, mecliste çoğunluğu kaybetmekten korktuğu

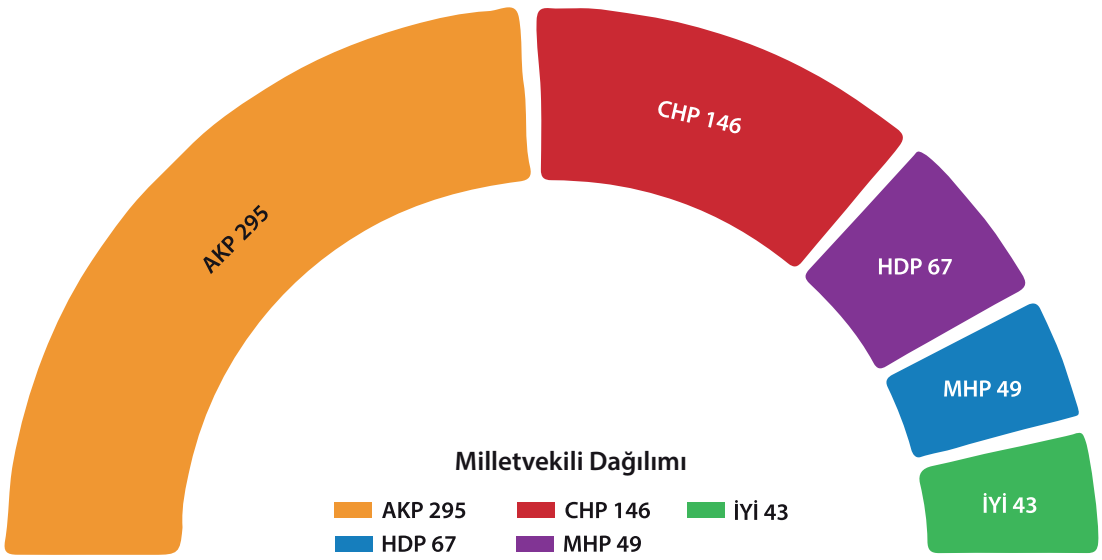

için kendi isminin yeterli olmayacağını düşünmüştü.

CHP'nin ve Saadet Partisi'nin cumhurbaşkanı adayının kim olacağı bir süre belirsiz kaldı. Bu süreçte Abdullah Gül'ün ismi geçti. Hem CHP tabanının yoğun tepkisi hem de Akşener'in adaylıktan çekilmemekteki ısrarı sonucunda Gül'ün kendi açıklaması ile ''isminin üzerinde geniş bir mutabakat oluşmaması'' nedeniyle Gül aday olmadı. Abdullah Gül konuyla ilgili yaptığı basın açıklamasında gidişatın olumsuzluğuna vurgu yaptı ve geniş mutabakat olsaydı üzerime düşeni yapardım gibi söylemlerinde bulundu. Abdullah Gül'ün adaylığının gündemde olduğu süreçte Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar ve Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın'ın Abdullah Gül ile görüşmesi medyada yoğun bir şekilde yer aldı. Çeşitli isimlerin gündemde yoğunca konuşulmasının ardından CHP cumhurbaşkanı adayı olarak partisinin Yalova milletvekili Muharrem İnce'yi belirledi. Halkların Demokratik Partisi tutuklu yargılanan Selahattin Demirtaş'ı aday gösterdi. Saadet Partisi Genel Başkanı Temel Karamollaoğlu, İyi Parti Genel Başkanı Meral Akşener ve Vatan Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek ise 100 binin üzerinde imza toplayarak cumhurbaşkanı adayı oldular. Bu adayların imza topladığı birkaç günlük süre içinde MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli toplanacak imzalardan FETÖ'nün seçmen ayağının ortaya çıkabileceğini açıkladı. Devlet Bahçeli seçmeni korkutmaya yönelik oldukça antidemokratik bir açıklama yaptı.

Cumhuriyet Halk Partisi, İyi Parti, Saadet Partisi ve Demokrat Parti Millet İttifakı'nı kurdu. Demokrat Parti ittifaka kurumsal olarak katılmayıp; milletvekili adayları İyi Parti listelerinden seçime girdi ve cumhurbaşkanlığı seçiminde Meral Akşener'i destekledi. Millet ittifakının kurulması AKP'nin beklemediği bir gelişmeydi ve ittifak yasasını çıkardıklarına pişman oldular. AKP meclis çoğunluğunu kaybedeceğini seçimlerden önce tahmin ediyordu. Ancak cumhur ittifakı olarak salt çoğunluğa ulaşmış oldular. HDP, Vatan Partisi, Hüda Par seçimlere tek başına girdiler. Hüda Par cumhurbaşkanlığı için Erdoğan'ı destekleyeceğini açıklamıştı.

AKP ve MHP'nin oluşturduğu Cumhur İttifakı, yıllarca iktidarda olmanın getirdiği avantajları ve devlet olanaklarını sonuna kadar kullanarak seçim sürecini istediği gibi yönetti. OHAL koşullarının yarattığı korku, medyanın AKP için seferber olmasıyla birlikte AKP ve Erdoğan'a çok açık avantaj sağladı. ABD projesi olarak iktidara gelen, 1 Mart tezkeresinin meclisten geçmesi için elinden geleni yapan, ABD'nin Ortadoğu'yu işgal planında elinden geleni ardına koymayan, bir dönem Suriye savaşında Türkiye'yi ABD'nin ileri karakolu haline getirmiş olan ve 15 Temmuz sonrasında hatta bugün bile bir şekilde ABD ile uzlaşmaya çalışan AKP kendisini, halk kitlelerine devletin bekası ve selameti için odaklanmış, emperyalizme karşı savaşan bir parti olarak pazarladı. AKP'nin toplumu kutuplaştırarak; kendisini emperyalizmin ve dış baskının karşısında kararlı bir mücadele içinde gösterip; muhaliflerinin tümünü vatan haini olarak niteleyerek; halkın yurtsever duygularını sömürdüğü bir ortamda seçime gidildi.

24 Haziran gecesi sandıklar açıldıktan sonra ne Muharrem İnce ne de Kemal Kılıçdaroğlu herhangi bir açıklama yapmadı. İkisi de ertesi gün açıklama yaptı. Bu durum muhalif seçmende ciddi kuşkular doğurdu. Açıklanan sonuçlara göre cumhurbaşkanlığı seçimini % 52,6 ile Erdoğan kazandı. Muharrem İnce oyların % 30,6'sını aldı. Selahattin Demirtaş %8,4 oy alırken, Meral Akşener'de %7,3 oranında oy aldı. Temel Karamollaoğlu %0,9 oranında oy aldı ve Doğu Perinçek ise %0,2 oy alarak seçimi tamamladı. Meclis seçimlerinde Cumhur İttifakı oyların %53,7'sini alarak 344 milletvekili çıkardı. Bu ittifakın partileri; AKP %42,6 oy ile 295 milletvekili ve MHP %11.1 oy ile 49 milletvekili çıkardı. Millet İttifakı % 33,9 oy oranı ile 189 milletvekili çıkarabildi Bu ittifakın partileri; CHP %22,6 oy alıp 146 milletvekili çıkarırken, İyi Parti %10 oy alarak 43 milletvekili çıkardı, Saadet Partisi ise %1,3 oy aldı ancak kendi listesinden milletvekili çıkaramadı. Seçime ittifaksız girip barajı aşan HDP ise %11,7 oy alarak 67 milletvekili çıkardı. Bu sonuçlara göre Erdoğan cumhurbaşkanı olarak başkanlık sistemine geçiş hevesine şimdilik kavuşmuş olurken, mecliste tek başına salt çoğunluğu yakalayamadığı için MHP ile kurduğu ittifakı da devam edeceği tahmin edilebilir.

AKP, başkanlık dayatması için istediği oyu aldı ancak halk kitleleri, AKP ve Erdoğan'ın hem emperyalizme karşı gerçek tutumu ile hem de başkanlık sisteminin antidemokratik, keyfiyete dayalı, halkı ayrıştıran ve sultanlık yetkilerine sahip yönü ile yüzleşecektir. Mücadele her alanda devam edecek, ilerici ve yurtseverler emperyalizme, gericiliğe ve emek sömürüsüne karşı tavizsiz mücadelesini sürdürecektir.

Dünyadaki gelişmeler

Türkiye'nin emperyalist ülkelerle arası oldukça kötü. Emperyalist ülkeler Türkiye'yi çözüm sürecine dönmeye, Rusya ile uzaklaşmaya, S400 alımlarını durdurmaya zorluyor. Ekonomik ambargo uygulamaya çalışıyor. ABD'nin Menbiç'ten çekilmesi gündeme geldi.

ABD Başkanı Trump, İsrail'deki ABD büyükelçiliğini Kudüs'e taşıma kararı almıştı. Büyükelçiliğin açılışı sırasında protesto yürüyüşü yapan 40 bin Filistin vatandaşına İsrail kuvvetleri saldırdı. 65 Filistinli hayatı kaybetti ve 3 binden fazlası yaralandı. Türkiye saldırıyı şiddetle kınadı. Türkiye'nin bu yıl dönem başkanı olduğu İslam İşbirliği Teşkilatı Türkiye'de toplandı. İsrail Türkiye'den yaptığı tarım ürünü ithalatını durdururken Türkiye, İsrail'den tohum ithalatını durdurmadı. Türkiye halkları da katliamı kınadı. Sokaklarda kitlesel yürüyüşler yapıldı. İlerici Gençlik olarak yürüyüşlere katılım sağladık ve katliamı lanetledik.

ABD, İran ile yapılan nükleer anlaşmayı iptal etti. Bu anlaşma, Obama döneminde uzun süren görüşmelerden sonra yapılmıştı. Trump seçilmeden öncede bu anlaşmadan çekileceğini söylüyordu. Anlaşmanın tarafı olan diğer beş devletten özellikle Almanya ve Fransa ABD'nin bu kararına hiç olumlu yaklaşmadı. Amerika İran'ı ezmeye yönelik bir kararının ardından İran'a yönelik ekonomik yaptırımlar tekrardan daha ağır bir biçimde yürürlüğe kondu.

ABD ve Çin arasında bir dizi görüşme yapıldı. ABD, Çin'in kendisinden yılda 1 milyar dolar ithalat yapmasını istedi. Bunun karşılığında Çin'e uygulanacak yeni vergilendirmelerin iki yıl ertelenmesi önerildi. Dünyanın birçok ülkesine borcu olan ABD'nin en çok Çin'e borcu var; 1 trilyon 300 milyar dolar tutarında bir borç. Tabi ki bunu borç olarak değil geri ödemediği sürece haraç olarak düşünmek lazım. Bunun yanında ABD, Çin'i ticari ilişkileri tümden kesmek, üretimi başka ülkelerde yapmakla da tehdit etti. Çin bu anlaşmayı kabul etse de ABD sonradan daha fazlasını isteyerek Çin'i sıkıştırma yoluna gitti. ABD ile Çin arasındaki ekonomik gerilim ileride daha da büyüyebilir. ABD, İran gibi Çin'i de ezmek istiyor.

Güney Kore ile Kuzey Kore arasında bir görüşme gerçekleşti. Olumlu geçen bu görüşmenin ardından Trump'ın da Kuzey Kore ile görüşeceği duyuruldu. Daha sonra Trump görüşmeyi erteledi. Bir süre sonra görüşmenin tekrar yapılacağı duyuruldu ve görüşme gerçekleşti. Bu süreç içerisinde ABD ve Güney Kore'nin ortak tatbikat yapmasından, İran ile nükleer anlaşmanın iptali ve İran'a ekonomik ambargoya dönüş kararları gibi ABD'nin direniş cephesine karşı oldukça sert hamlelerine rağmen Kuzey Kore ve Rusya da görüşmeye olumlu baktılar. Bunu bir taviz olarak görmüyorlar. Geçtiğimiz günlerde hem Esad hem Kuzey Kore yetkilileri tarafından Esad'ın Kuzey Kore'ye davet edilebileceği de konuşuldu. Suriye, Kuzey Kore, Rusya, Çin, İran bir yandan da birlikte bir görüntü vermekten geri durmuyorlar.

Venezuela'da seçim oldu. Nicolas Maduro %68 oy ile yine başkan seçildi. ABD'de Venezuela'nın ekonomisini oldukça olumsuz etkileyecek bir kararname çıkarıldı. Venezuela buna karşılık ABD konsolosunu ülkesinden kovdu.

ABD'nin başını çektiği emperyalizm son dönemde karşısındaki ülkeleri elinden geldiğince sıkıştırmaya çalışıyor. Bazen ekonomik, bazen siyasi, bazen askeri hamleler yapıyor. Saldırılarının en çok yoğunlaştığı yerlerden birisi de Suriye. Suriye'deki son gelişmelere detaylı olarak bakalım.

Suriye halkı direniyor

Suriye'de savaş devam ediyor. Suriye halkı vatanını savunuyor. Emperyalist ülkeler Suriye'de kimyasal kullanılarak katliam yapıldığına yönelik bir tezgâh hazırladılar. Uluslararası basın da bu yalana ortak oldu. Erdoğan'da bu yalana katıldı ama Rusya tarafından uyarılınca açıklamalarını bir nebze yumuşattı.

Suriye ordusu içerde başarılı operasyonlar yapıyor, Şam kırsalı tamamıyla temizlendi, ordu İsrail ve Ürdün sınırına doğru ilerlemeye hazırlanıyor. Ama İsrail ve Amerika Suriye'ye yönelik saldırılarını yoğunlaştırdılar. Bu tarz saldırıları destekleyerek bu saldırıları iç politika malzemesi haline getirmeye çalışan AKP bir yandan da Suriye üzerinden Rusya ve İran ile temaslarını da sürdürdü. AKP, seçmenini konsolide etmek için bir yandan Suriye'ye düşmanlığını haykırırken öte yandan 15 Temmuz'u yapanlar ile Suriye'ye saldıranların aynı çevreler olduğunu biliyor.

Bu arada Türkiye, İran, Rusya Dışişleri Bakanları Astana'da bir araya gelerek Suriye'deki gelişmeleri değerlendirdi. Rusya ve Suriye, bütün işgalci devletlerin Suriye'den çekilmesini istiyor; ABD ve Fransa ise Suriye içinde konuşlanmaya ve etki alanlarını geliştirmeye çalışıyor.

Suriye, Deyr-i Zor'da IŞİD'e karşı operasyon düzenlerken saldırıya uğradı. Bu saldırıda 38 kişi hayatını kaybetti. Suriye saldırıdan ABD'yi sorumlu tuttu, ABD İsrail'i işaret etti. Bunun yanında Suriye güneye, İsrail sınırına yönelik yığınağını arttırdı. Suriye her şeye rağmen vatanını savunmayı sürdürüyor.

ABD - PYD ilişkilerinin yoğunlaştığını söyleyebiliriz. Trump, PYD'ye yapılacak 200 milyon dolarlık yardımı iptal etmişti ama ABD'nin Kuzey Suriye'de kurulmasını planladığı 65 bin kişilik ordu için Pentagon bütçeden 300 milyon dolar istedi.

Suriye'deki işgalci devletler ve onların uzantıları derhal Suriye'yi terketmeli, Suriye'nin bağımsızlığına ve bütünlüğüne saygı gösterilmelidir. Türkiye de İran, Rusya, Irak ve Suriye ile dayanışarak Suriye barışı için katkı sağlamalıdır. Suriye barışı bizim güvenliğimizin ve bağımsızlığımızın ön koşuludur.

Mücadeleyi büyütmeliyiz

24 Haziran seçimi oldukça kritik bir önem taşıyordu. Bu seçimi 16 Nisan anayasa referandumunun bir ikinci yarısı olarak görüp, başkanlık sisteminin yürürlüğe konmasına dur diyebilmek için sandığa gittik. Cumhur İttifakı'nın başkanlık dayatmasına, parlamenter sistemin ortadan kalkmasına karşı "hayırı tamamlayacağız" şiarını yükseltmeye çalıştık. Ne yazık ki 24 Haziran seçimlerinin sonuçları istediğimiz gibi olmadı. Yukarıda da belirttiğimiz üzere Cumhur İttifakı seçimi deyim yerindeyse gasp etti. Seçim sürecinde muhalefeti bastırmak için elinden geleni ardına koymadı. Ancak bilmeliyiz ki 24 Haziran seçimi önemli de olsa sadece bir dönemeç noktası idi. Seçimi geride bıraktık. Emperyalizmin saldırıları, borç krizi, emek sömürüsü devam ediyor; daha da devam edecektir. Örgütlenmeli, mücadele etmeli ve bu karanlığı yırtmalıyız. Ulusal demokratik güçler bir araya gelmeli; halk emperyalizme, gericiliğe ve emek sömürüsüne karşı örgütlenmelidir. Ancak ulusal demokratik güçlerin birliğine dayanan bir halk hükümeti ile kamucu-toplumcu bir ekonomik program ile düzlüğe çıkabiliriz. Üretim ekonomisine dayanan, emperyalizme kesin olarak tavır alan komşu ülkelerle dayanışan, bağımsızlıkçı, ilerici, laiklikten ve cumhuriyet değerlerinden taviz vermeyen, sermayeye değil kitlelere dayanan bir halk hükümeti ile kurtulabiliriz. Bunun için okullarımızda, işyerlerimizde, mahallelerimizde örgütlenmeli, mücadeleyi her alanda büyütmeliyiz.

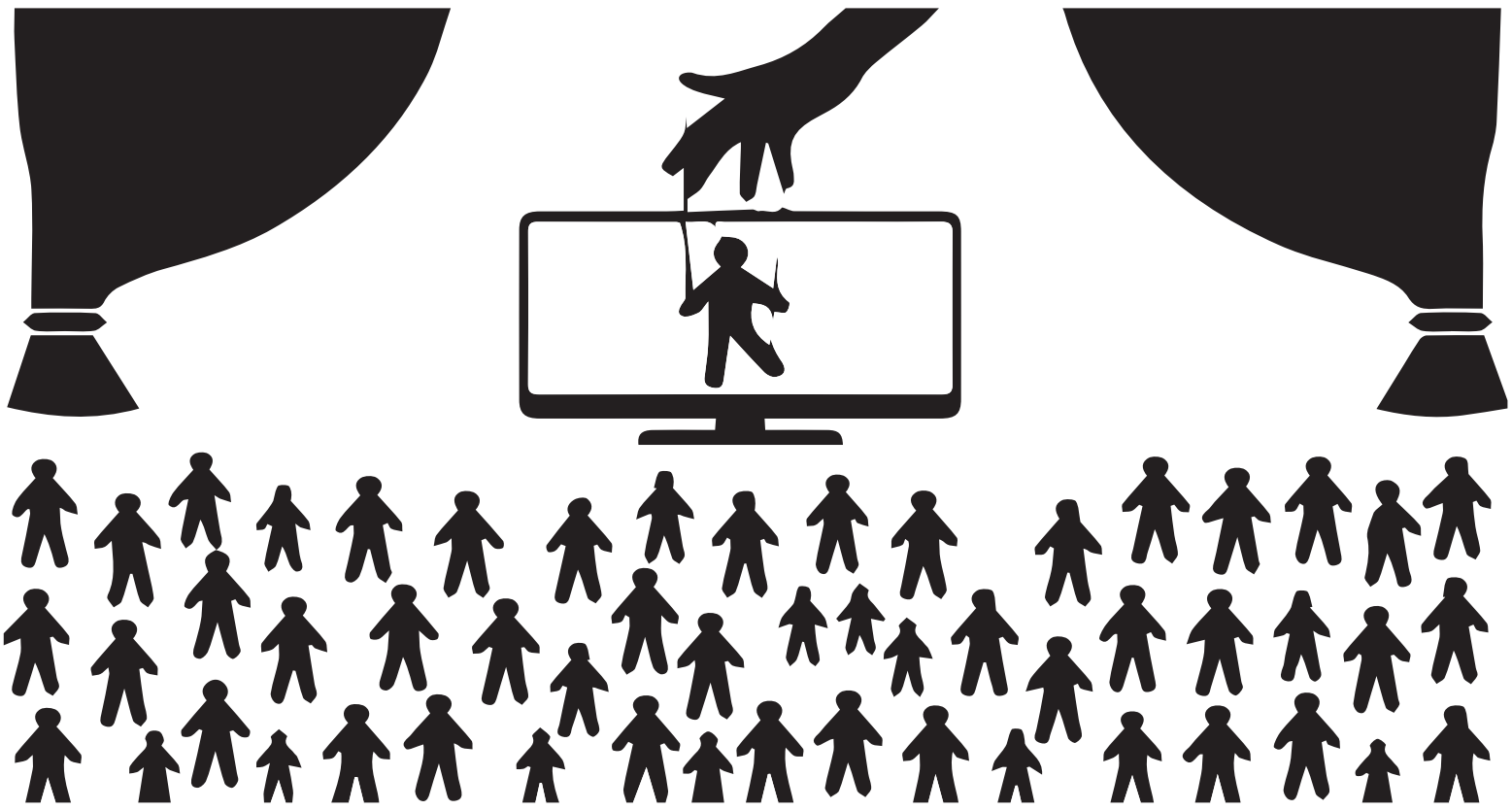

Medya ve Sermaye

Hiçbir bilgi kendi içinde bir iktidar formu bir iktidar fonksiyonu ve diğer iktidar formlarına bağlı bulunan bir iletişim, kayıt, insanları toplayıp kontrol etme ve kendi sistemini yayma düşüncesi olmaksızın şekillenemez, varlığını devam ettiremez. Hiç bir iktidarda bilgininin üretimin, düzenlemesini, dağıtımını, alıkonması olmaksızın uygulanamaz. (Faucault)

Medya, iktidarların hâkimiyetini sağlayan temel araçlardan biridir. Yönetimde olan iktidar daha doğrusu üretim araçlarının sahibi olan sınıf, üstünlüğünü korumak için ideolojisini sürdürmeye muhakkak ihtiyaç duyar. "İdeoloji de en çok sınıfsaldır. Özellikle egemen ideoloji, egemen sınıfın başat bir erkinden ibarettir." (Medya ve İktidar, s. 38, Poulantzas)

Medya egemen sınıfın ideolojisinin devam ettirici temel kanallardan biri olduğundan dolayı ele alınıp incelenmesi gereken önemli konulardan biridir. İktidarlar başa geldiklerinde ilk el attıkları alanlardan birisinin medya olması bundan dolayıdır.

Herman ve Chomsky medyayı tanımlarken "Rızanın İmalatı" kavramını kullanırlar ve medyanın aslında yönetime ve onlara finansal kaynak sağlayan iş dünyasının çıkarları doğrultusunda hareket ettiğini belirtirler.

"Medyanın haberleri işleyişine yönelik bir propaganda yaklaşımı, ülkedeki önemli iktidar odaklarının çıkarlarına hizmet etme ilkesi uyarınca haberlerin sistematik ve siyasi bir kutuplaştırmaya dayalı hikaye seçimlerine, haberlerin kapsam ve niteliklerine bakılarak gözlemlenebilmesi gerekir." (Herman, Chomsky 2006:120)

Kapitalist ilişkiler içerisinde iktidar-medya ilişkisine bakarsak medyanın toplumsal hayat üzerindeki etkisi daha net anlaşılacaktır. Çünkü iktidarlar da öyle veya böyle belli bir sınıfa yani egemen olan sınıfa hizmet eden yapılardır. Bunlar kendi sınıfının menfaatleri için medyayı kendi denetimi altına alıp toplumu bu normlar çerçevesinde yönlendirirler.

Herman ve Chomsky medyanın bu rolünü "propaganda modeli" kavramıyla ele alırlar ve bu modelin ABD Ana-akım medyası tarafından nasıl somut olarak gerçekleştirildiğine dair bir çok örnek verirler. Bu örneklerden biri de ABD yönetiminin desteklediği uydu devletler ile ABD yönetiminin "düşman" belirlediği ülkelerin seçimlerinin ABD basınında nasıl yer bulduğudur. ABD yönetimi, müttefiki olan El Salvador ve Guatemala'da gerçekleşen seçimlere destek verir. Ülkede bulunan askeri rejimlere her türlü yardım verilir ve gerçeklere bakılmaksızın her olay meşrulaştırılırken, ABD yönetiminin kendine düşman olarak belirlediği Nikaragua'da ki seçimlerde ise gerçeklerin üstü örtülür, seçimler gülünç ve yetersiz olarak eleştirilerek halka yansıtılır. (a.g.e : 155)

Bizim ülkemizde de medyanın bu özelliğine sayısız güncel örnek verebilmemiz mümkün olsa da sanırım en iyi hatırlayacağımız 2013 Gezi Direnişi'nde medyanın konumu ve sessizliğidir.

Medya sektörünün küresel işleyişine bakarsak özellikle 1970 ve öncesinde uygulanan Keynesyen refah sisteminde medyada gözetilen kamu yararı, 1970'den sonra ortadan kalkar. Ulusal sınırlar sermayeye dar gelmeye başlayınca devletin sosyal refah sağlayan mekanizmaları kapitalist büyümeye engel teşkil ettiği görüşünden hareketle devletin medyadaki hâkimiyetinin "demokrasinin etkili gerçekleşmesine engel olduğu" söylemleriyle medyada serbestleşmeye gidilir. Örneğin Avrupa'da yayıncılığın özel şirketler tarafından satın alınmasına bakılırsa 1980-93 yılları arasında yoğunlaştığı görülür.

Türkiye'de de medyanın dönüşümü pek farklı değildir. 24 Ocak Kararları ve sonrasında gelen 12 Eylül Darbesi'yle sermayeye kapılar sonuna kadar açılırken yasal düzenlemeler ile devletin medya üzerindeki kontrolüne son verilir.

1990 yıllarında ise özelleştirmelerin ve sektöre giriş çıkışların zirveye çıktığı dönem olduğu söylenebilir. Bu dönemde Uzan Grubu (Star Tv ve Gazetesi) ve Doğan Grubu (Milliyet, Hürriyet, Posta ve Kanal D...) yükselen medya patronlarıdır.

2001 Krizi medyada yeni dönüşümlere ve mülkiyetin değişimlerine yol açar. Birçok medya grubu bu dönemde ya iflas eder ya da sektörden çekilmek zorumda kalır. Doğan

medya ise yükselişini devam ederek dönemin en güçlü kuruluşu haline gelir.

2002 Genel Seçimleri'nde AKP'nin iktidara gelmesiyle krizin medyada yarattığı kırılmaları ve devletin sağladığı imkânları kullanarak bazı medya gruplarını yanına çeker ve yavaş yavaş kendi medyasını oluşturacak adımları atar. İlk olarak Uzan Grubu'nun sahip olduğu İmar Bankası'na TMSF tarafından el konulmasına sağlayarak saf dışı bırakır. Diğer önemli adım ise Doğan Grubu'nun yükselişini kırmak olmuştur. Bunun için de karşı bloktaki medya gruplarına destek vererek, örneğin 2003 yılında Doğan Grubu ATV ve Sabah Gazetesini almak üzereyken o dönem Başbakan olan Erdoğan kendisine yakın olan Çalık Grubu'na ihaleyi kazanması için kredi desteği vererek istediği sonucu almıştır. Buna benzer birkaç olay daha yaşanmıştır. Özellikle 2004'ten sonra Doğan Medya'yı büyük vergi cezalarıyla köşeye sıkıştırmaya başlamıştır. Bu baskılara daha fazla dayanamayan Doğan Grubu, hükümetle paralel bir çizgiye geçmek zorunda kalmıştır. Fakat bu da yetmez. Önce 2011'de Milliyet ve Vatan Gazeteleri son olarakta geçtiğimiz günlerde Doğan Medya tamamıyla, yine iktidara yakınlığıyla bilinen Erdoğan Demirören tarafından satın aldırttırılır. Böylece medyanın yüzde 90 hükümete biat eden medya bloğunu oluşturmuş oldu.

Hem dünyadaki hem de Türkiye'deki sermaye ve medya ilişkisini incelediğimizde; medya sermayenin sözcüsü haline gelmiştir. Sermaye sınıfı ile siyasal iktidar aynı menfaatler doğrultusunda bir araya geldiğinden burada medya sahipliğinin veya siyasal iktidarın değişmesi medyanın içerik üretme, sunma konusunda da sermaye ideolojinin devam ettiricileri olmasını engellemez.

Kaynakça:

Rızanın İmalatı: Kitle Medyasının Ekonomi Politiği, Edward S. Herman ve Noam Chomsky

Medya ve iktidar, hegemonya statüko direniş, Esra Arsan ve Savaş Çoban, Evrensel Kültür Kitaplığı

http://ayrintidergi.com.tr/kutsal-uclu-medya-iktidar-ve-sermaye/

https://asder.org.tr/yazarlarimizin-makaleleri/3923-emperyalizm-medyasi-ya-da-medya-emperyalizmi-i

Neoliberalizm ve Medya: Dünya'da ve Türkiye'de Medya Endüstrisinin Dönüşümü, Gülseren Adaklı (http://dergipark.gov.tr/download/article-file/546)

http://bianet.org/biamag/medya/143865-medya-denetimi-ve-propaganda-modeli

http://tesev.org.tr/tr/yayin/turkiyede-medyanin-ekonomi-politigi-sektor-analizi

İbrahim **Polat**

İşçi-Emekçi Cephesinden Haberler

Türkiye'de 2018 yılı işçiler ve emekçiler cephesinde mücadele dolu geçmeye devam ediyor. Son süreçte öne çıkan işçi direnişlerinden bazıları şu şekilde;

Cargill'de Direniş Var!

İşçilerin karşılarına çıkan sıkıntılardan biri de sendikalaşmaya getirilen engel. Bunun en son örneklerinden biri de Cargill fabrikasında yaşandı.

Bursa'da bulunan Cargill fabrikasında sendikaya üye oldukları için 14 işçi, Nisan ayında şekere uygulanan kota bahane edilerek işten atılmıştı. İşçiler bunun üzerine Cargill'in Orhangazi'deki fabrikası önünde direnişe geçmişlerdi. Haftalardır mücadeleye devam eden işçiler işlerini geri alana kadar direnişi büyüterek taşımakta kararlılar. İki aydır işlerine geri dönmek için nöbet tutan işçiler bayramı da direnişle karşıladı. Kendilerine herhangi bir dönüş olmaması durumunda mücadeleyi büyüterek taşıyacaklarını söyleyen işçiler, direnişi İstanbul'daki Genel Müdürlük önüne taşımaya hazırlanıyor.

40 Bin Ek Atama Talebi

Öğretmenlerin atama sorunu devam ediyor. Ataması yapılmayan yüzlerce öğretmen 10 Haziran'da Ankara Kurtuluş Parkı'nda bir araya geldi.

Öğretmenlere, eğitim sendikaları ve çeşitli sivil toplum kuruluşlarından temsilciler de destek verdi. 25 bin atamanın ihtiyacı karşılamayacağını vurgulayan öğretmenler, 40 bin ek atama talep etti. Öğretmenler Atama Mücadele Platformu tarafından düzenlenen etkinliği, platform adına Yusuf Öğür okudu.

Öğür "Büyük bir sorun haline gelen öğretmen atamalarında yaşanan adaletsizlikler ve yeni birtakım uygulamaların (mülakat, sözleşmeli öğretmenlik gibi) öğretmenlerin sorunlarına çare olmadığını, aksine daha büyük sorunlara sebep olduğunu artık daha büyük sorunlara yol açan bir takım yeni uygulamalar yerine, öğretmenlerin sorunlarına kalıcı çözümler getirilmesini beklediklerini" ifade etti.

Süperpak Ambalaj'da İşçiler Direnişte

Selüloz-İş Sendikası'na üye işçiler, Avusturya menşeili Süperbak Ambalaj Şirketi ile yürüttükleri toplu sözleşme görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlanmasının ardından 20 Haziran 2018 tarihinde grev kararlarını uygulamaya koyarak, saat 08:00 itibariyle greve başladı. 2017 yılı sonu itibariyle enflasyon oranı 11,92 olan ülkemizde patronun sıfır zam talebi işçiler tarafından kabul edilmedi. OHAL koşullarında, grevlerin yasaklandığı, emeğe saldırının yoğunlaştığı bu dönemde sürdürdükleri mücadeleden, hakları olanı alana kadar vazgeçmeyeceklerini belirten işçiler tüm emek dostlarını, dayanışma ruhu ile grevlerini desteklemeye çağırıyor.

Işıl **Önder**

Direndikçe güzelleşenlerin hikayesi: Flormar İşçileri

Yves Rocher markasıyla aynı bünyede bulunan, Gebze'deki Flormar Fabrikası'nda çalışan çoğunluğu kadın 120 işçi insanca bir yaşam için Petrol-İş sendikasına üye olduktan sonra işten çıkarıldı. Yaklaşık iki aydır fabrikanın önünde her gün direnen işçiler sadece Gebze'deki değil tüm Türkiye'deki işçilere umut aşılıyorlar. Fabrika önündeki direnişleriyle her dilden türkülerle hep beraber hâlâya duruyorlar. Flormar işçilerinin bu onurlu mücadelesine başka kadın örgütleri olmak üzere siyasi partilerden, sendikalardan, uluslararası sendikal örgütlerden ve gençlik örgütlerinden destek yağıyor. Özellikle kadın örgütleri Flormar ve Yves Rocher'i boykot çağrısı yaparak mağazalarda eylem yapıyorlar.

Bizler de "Yolumuz İşçi Sınıfının Yoludur" diyen İlerici Gençler olarak Flormar İşçileri'nin yanına gittik ve süreci onlardan dinleyelim dedik.

İlerici Gençlik: Neden sendikalı oldunuz?

Harun (12 yıldır Flormar işçisi): Son iki yılda %70 büyümüş bir sendika, dolayısıyla bizim için de umut oldu. Daha iyi şartlarda çalışalım, haklarımız olsun istedik ve sendikaya başvurduk.

Yasemin (3 yıldır Flormar işçisi): Maaşlardan dolayı düzen gelsin istedik. Yanımızda bir sendikamız olsun bizi savunsun istedik.

Ayla (2 yıldır Flormar işçisi): Aslında bizim sendikalı olmamızın en büyük nedenlerinden biri, içeride bizi hep mavi yaka beyaz yaka diye ayırmaları. Üreten biziz ama her kısımda en önde hep beyaz yakalılar var, hep biz arka tarafta kalıyoruz. Çok büyük bir ayrımcılık var. Bundan dolayı da rahatsızız, şikayetçiyiz. Ayrıca bizim fabrikada çok büyük sorunlarımız vardı ama karşımızda bir muhatap göremiyorduk. Hiçbir şekilde ilgilenen yoktu, sadece vardiya amirleri... Biz kimseye şikayetlerimizi dile getiremiyorduk, söyleyemiyorduk. Bundan dolayı da içeride örgütlenmeye başladık. Sendikayla Flormar'ın haklarını karşılaştırınca sendika bize daha mantıklı gelmeye başladı.

İ.G.: Sendikalı olduktan sonraki süreçte, yönetim tarafından neler yaşatıldı size; işçilerin tepkisi nasıldı?

Bilge (14 yıldır Flormar işçisi): Hepimize baskı uyguladılar. Biz çıkartılan üçüncü gruptanız. 14 kişi çıkarıldık. Üretim müdürümüz pazartesi sabah işten çıktığımızda servislerin içeri gireceğini söyledi. Biz 14 yıldır içeri giriş-çıkışlarda parmak basıyoruz. Üretim müdürü bize çıkışlarda parmak basılmayacağını, sadece girişlerde parmak basacağımızı söyledi. İlk gün neyin ne olduğunu anlamadık. İkinci gün tekrar geldiler bize baskı uyguladılar. Tekrar aynı şekilde çıkış yapmayacağımızı, parmak basmayacağımızı ve hemen servislere binmemizi söylediler. Ben de dışarıdakilerin bizim arkadaşlarımız olduğunu, yıllardır tanışıklığımızı, bildiğimiz insanlar olduğunu, onlarla bir sıkıntımızın olmadığını ve parmak basarak çıkmak istediğimizi söyledim. Cevapları 'Hayır, kesinlikle parmak basmayacaksınız, servislere binip çıkacaksınız.' şeklinde oldu. Ben de itiraz ettiğim için bana 'sen parmağını bas çık.' dediği için çıktım ve servise binmeyip direnişteki arkadaşlarımın yanına gidip onlara destek oldum. Akşam gece vardiyasına işe geldiğimizde ellerinde birer demet kâğıt, bizim çıkışlarımızı hazırlamışlar. 25/2'den çıkışımızı verdiler. Ben itiraz ettim. Neden böyle bir şey olduğunu, suçumuzun ne olduğunu sorduğum zaman bize hiçbir şekilde cevap veremediler. Çıkışı yapılacak arkadaşlara kağıtlarını verdiler, biz hemen çıkış yaptık. O gün içeri girerken parmak basmıştık ama çıkarken parmak basmadık. Yani biz o gün işte gözüküyorduk.

Ayşe (4 yıldır Flormar işçisi): Sendikalı olmaktan vazgeçmek, üyeliklerimizi iptal ettirmemiz için baskılar uygulandı. Sürekli vazgeçmemizi, kazanamayacağımızı söylediler.

Harun: Sendikada arkadaşlarla birlikte çoğunluğu sağladık. Çoğunluğu sağladığımızda önderlik yapan arkadaşlarla 15 Mayıs itibariyle işten atıldık. Bizi 25/2 maddesinden attılar. Bu iş kanununda çok ağır bir madde. İş ahlakına uymama, hırsızlık gibi bir sürü etkenler var içerisinde. Bundan dolayı herhangi bir işyerine de gidip giremiyorsun, çalışamı-

yorsun. Tazminatsız atıldık. İşsizlik maaşı da alamadık her türlü mağduruz.

Ayla: İçeride bizim üye olan arkadaşlarımız da var, olmayan arkadaşlarımız da var. Ama tabi içeride örgütlendiğimiz duyulduğundan beri çok büyük baskılar başladı. Bölüm değiştirmeler mesela... Ben operatörüm, makinalarımızdan alındık ve başka bölümlere çalışmaya gittik. Bizi sendikadan geri çekmek için ellerinden gelen her şeyi yaptılar ama biz geri çekilmedik. Hâlâ üyeyiz hâlâ daha içeride arkadaşlarımız var ve onlar da baskı altındalar.

İ.G.: İşten çıkarıldıktan sonra direniş esnasında yönetimin ve içerideki işçilerin tutumu nasıl oldu? İçerideki işçilerle iletişiminiz nasıl oldu? Baskılar hâlâ devam ediyor mu?

Ayla: Gördüğünüz gibi, çok şey anlatmaya gerek yok aslında. (Fabrika kapısına çekilen telleri gösteriyor.) Arkadaşlarımız çıkıp bize el sallayamıyorlar, göz teması bile kuramıyoruz arkadaşlarımızla. İçeride baskılar hâlâ devam ediyor. Gördüğünüz gibi otobüsler, brandalar, tel örgüler çekildi ama buna rağmen biz hâlâ direnmeye devam ediyoruz. Şu dışarısı her şeyi anlatıyor ama buna rağmen hepimiz buradayız. Hâlâ mücadelemize devam ediyoruz.

Bilge: Hâlâ arkadaşlarımızla görüşüyoruz. Baskıların devam ettiğini, işlerin çok aksadığını söylediler. Şu an taşeron ağırlıklı iş yerinde. Taşeronun ağırlıklı olması eski elemanlara olan baskıyı daha fazla arttırmış. Taşerondakilere işi daha çabuk öğretmeleri için eski elamanlara baskı uygulandığını söylediler, bizi geri almamak için. Bu şekilde devam ediyor.

Harun: Benim üretim kısmında çok tanıdığım arkadaş yok ama depodaki arkadaşlarla telefondan görüşüyoruz sürekli. Oradaki durumu da takip ediyoruz. Orada iş devam ediyor ama tabi ama eskisi gibi değil. İşlerde baya bir düşüşler oldu, bizim sesimiz Türkiye ve Avrupa'ya yayıldığı için. Ama taşeronla bu açığı kapatmaya çalışıyorlar. Üç tane taşeron firması getirmişler, onlardan destek alıyorlar bir şekilde. Bu işi öyle yürütüyorlar şu anda.

İ.G.: Bu süreçte birçok kurum tarafından destek aldınız, biz de İlerici Gençler olarak her zaman yanınızdayız, bunları nasıl görüyorsunuz? Sizi motive ediyor mu?

Ayla: Aldığımız destekler çok güzel. Çoğunluğumuz kadın olduğumuz için kadınlardan çok destek görüyoruz. Bu da bizi çok motive ediyor. Ama tabi ki sadece kadınlarız diyemeyiz burada bizim erkek arkadaşlarımız da var. Onlarla birlikte olmak da çok güzel. Bakalım nereye kadar giderse biz direnmeye devam edeceğiz. Biz hâlâ ilk günkü gibi direniyoruz.

Yasemin: Çok güzel bir şey dayanışma olması. Bizi motive ediyorlar.

Harun: Bu konuda bizi en çok ayakta tutan şey motivasyon. Sizin ve diğer kuruluşların hepsinin yanımızda olması bizim ekmeğimizin, emeğimizin mücadelesinde yalnız kalmadığımız anlamına geliyor. Bu bizi daha da güçlü tutuyor. Mücadeleyi kazanacağımıza daha da inandırıyor bizi. Gerçekten bize destek olan, bu mücadelede yanımızda olan, sesimizi her yere; her kesime duyuran kim varsa hepsine yürekten teşekkür ediyorum.

Ayşe: Kesinlikle oluyor. Yalnız olmadığımızı görüyoruz ve daha fazla güçleniyoruz, daha fazla hırslanıyoruz. Sesimiz duyuldukça daha fazla motive oluyoruz. Bir dayanışmanın olması çok güzel.

Bilge: Tabi ki, 1 aydır buradayız, ilk günden beri o kadar çok gelenimiz var ki hepsine teşekkür ederiz, çok memnunuz. Onlar geldikçe biz daha fazla coşuyoruz. Motivasyonumuz artıyor.

İ.G.: Peki direniş bundan sonra nasıl ilerler, sonunda kazanacağınıza inanıyor musunuz?

Harun: Kesinlikle. İnanmak başarmanın yarısıdır. Biz bunun inancındayız, kazanacağımızı düşünüyoruz. Şu anda 38. gün. Biz 15 Mayıs'tan itibaren sabahın 6'sında buraya geliyoruz. İşe bile daha geç gidiyorduk. Daha gün yeni ışırken geliyoruz biz buraya. Burası bir alışkanlık oldu, güzel bir aile ortamı yarattık, arkadaşlarla daha bir kaynaştık. Ama biz tabi ki içeriden biraz daha diyalog yoluna gidilmesini istiyoruz. Bir şekilde müzakere olsun, başkanlarımızla konuşulsun, fabrika yönetimi sendika ile anlaşsın istiyoruz ama içeride çok katı bir tutum var, faşist bir yönetim var. Duvarlar örüyorlar insanlar arasına. Ama sadece fabrika ile engellerler. Bizim orada arkadaşlarımızı görmemize engel olabilirler ama biz onlarla dışarıda da görüşebiliriz. Telefonlarımız var onlarla her şekilde diyalog kurabiliriz, bunun önüne geçemezler. Şu anda zaten içeride 90 küsur üye arkadaşımız var. Biz her şekilde bu mücadelenin sonuna kadar gideceğini ve başarılı olacağımızı düşünüyoruz. Bize destek veren herkese tekrar teşekkür ediyorum. Bize destek olmaya devam etsinler. Çünkü biz emeğimizin ekmeğimizin derdindeyiz biz burada yanlış bir şey yapmıyoruz. Devlet bize bu anayasal hakkı vermişse, biz burada sendikalı olma hakkımızı kullandık; yanlış bir şey yapmadık, yasadışı bir şey yapmadık.

Ayla: Kazanacağımıza inanıyoruz. İnandığımız için buradayız.

Ayşe: Hepimiz kararlı ve çok hırslıyız. Kazanacağımızı düşünüyoruz. Kazanmayı umuyoruz.

Kadınlara yönelik taciz, dizi – film sektöründe de son bulmuyor!

ARTIK YETER!

62 yaşındaki oyuncu Talat Bulut'un oynadığı Yasak Elma dizisinde 19 yaşındaki kostüm asistanı Özge Şimşek'in dudağından zorla öperek taciz ettiği ortaya çıktı. Özge Şimşek maruz kaldığı tacize sessiz kalmayarak olayı savcılığa taşıyarak dava açılmasını sağladı. Dizinin yapımcısı Fatih Aksoy set çalışanına destek verdi. Dizi oyuncuları da mahkemeye tanık olarak çıkacak.

"Talat Bulut'a film ve dizilerimizde yer vermeyeceğiz"

Konuyla ilgili Oyuncular Sendikası'nın tepkisinin ardından 56 yapımcı ve yönetmen ortak bir açıklama yaparak Talat Bulut'a bir daha film ve dizilerinde yer vermeyeceklerini açıkladılar. Yapılan açıklamada yapımcı ve yönetmenler her sektörde olduğu gibi dizi-film sektöründe de kadın çalışanlara dönük taciz ve istismarı önlemeye çalıştıklarını belirterek "Yasak Elma adlı televizyon dizisinin başrol oyuncusu Talat Bulut'un, sette bir kostüm asistanını taciz ettiğini, kostüm asistanı genç kadının süreci yargıya yansıtma kararıyla birlikte öğrendik. Bizler, Türkiye toplumunda taciz ve istismar vakalarını ifşa etmenin kadınlar için ne kadar zor olduğunu biliyoruz, 'kadının beyanı esastır' ilkesine inanıyoruz. Yargıya taşınmakta olan bu taciz vakasında, kostüm asistanı arkadaşımızın yanında olduğumuzu, bundan sonra filmlerimizde adı tacize karışmış isimlere yer vermeyeceğimizi kamuoyu önünde açıklıyoruz." dediler.

Mucize 2 filmini çekmeye hazırlanan Mahsun Kırmızıgül yaşanan taciz skandalının ardından Talat Bulut'u film kadrosundan çıkardı. Yeni oyuncu arayışı nedeniyle de film çekimleri durduruldu.

Talat Bulut'la 18 yıl önce Melekler Evi filmindeki rol arkadaşı olan Hande Ataizi o dönem Bulut'un kendisini taciz ettiğini söylemişti ve bu konuyla ilgili "Dünyada tacize karşı bir ayaklanma var. Kadınlar artık daha cesur. Ben de o dönem o tarz şeyler yaşadım. Bu emekçi kız, korkmamış dava açacağını söylemiş, helal olsun" dedi.

Tacize uğrayan Özge Şimşek de konuştu

Tacize uğrayan 19 yaşındaki genç emekçi kadın yaşadıklarını anlattı: "Davacı olmak istiyorum ve elimden geldiğince herkese duyurmak istiyorum ki bir daha kimse böyle bir şey yaşamasın. Ben daha 19 yaşındayım ve birçok yaşıtıma yapılıyor bu. Karşımızdaki insan oyuncu olduğu için bu durumu yaşayanlar korkabiliyor, susabiliyor. Ben de belki hukuki yollardan bir şey elde edemeyeceğim ama en azından her yere duyurduğum için vicdanım rahat olacak ki bir daha kimse böyle bir olay yaşadığında susmayacak. Özellikle Eda (Ece) Hanım'la, Şevval (Sam) Hanım, Onur (Tuna) Bey, Sevda (Erginci) Hanım, Gün (Akıncı) Bey bana destek olduklarını söylediler zaten. Hem ekip arkadaşlarım hem de bütün oyuncularımız beni destekliyor bu konuda."

Yaşadıklarının ardından sete gitmeyen Özge Şimşek setlerde tacizin çok yaygın olduğuna ve kimsenin korkudan ses çıkaramadığına dikkat çekti: "Arkadaşlarımız tacize maruz kaldığı zaman, korkup susuyorlar. 'Karşımızdaki oyuncu, hukuki yollara başvursak da onlar lehine kararlar verilir' diyorlar. 'Oyuncular ünlü olduğu için iftira atmakla suçlanırız' diye düşünüyorlar. Ama ben bunu dile getirdikten sonra Talat Bulut'la daha önceden sorun yaşayan başka kadınlarla da tanışmış oldum, onlar da korktukları için sustuklarını söylediler. Karşımızdaki oyuncu olabilir ama bundan sonra kimsenin susmasını istemiyorum. Kadın olduğumuz için bunların başımıza gelmesine sessiz kalmayalım."

Metehan **KİRAZ**

Hayvanlara dönük şiddet suç sayılmalıdır!

444 binden sadece bir tanesi ve milyonları derinden sarsan 1 aylık olan bu minik. Sakarya'nın Sapanca ilçesinde ormanlık alanda, geçen Haziran ayında ayakları ve kuyruğu kesik halde bulunan ve hayvanseverler tarafından tedavi altına alınan bu minik, maalesef ki yaşama tutunamadı. Bu miniğe yapılan işkencenin cezasız kalmaması için sosyal medyada ses kampanyalar başlatıldı. Bunlarda biri de Change.org da imza kampanyasıdır.

Peki ya sonra? Sapanca savcılığı tarafından başlatılan soruşturma kapsamında gözaltına alınan ve daha sonra kepçe operatörü olan İ.M yi tutukladılar. Veterinerlerin açıklamasına göre insan elinden yapıldığı raporu verilirken, iş makinesi ile bu canın bacakları ve kuyruğu böylesine kesilmeyeceğini rapor da tekrar belirtmişken, birileri gerçek katili saklama peşinde. Her gün hayvanlara yapılan şiddetin cezasız kalmasını görmekten bıktık. Gerçek adaletin sağlanmasını istiyoruz.

İlayda Deniz **TUĞ**

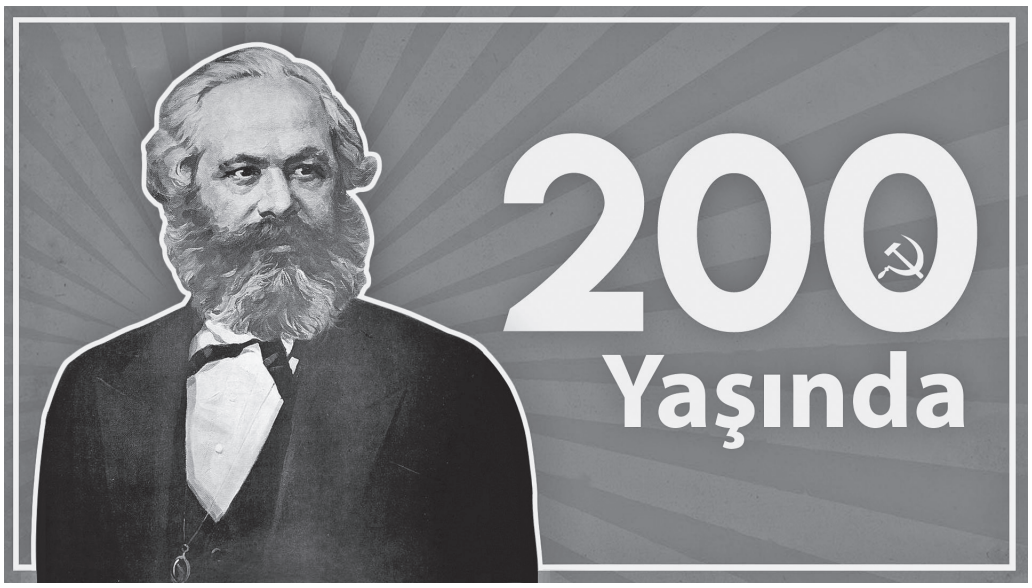

KARL MARX 200 YAŞINDA

Emek mücadelesi, eşitlik, ekonomi, diyalektik… Bu kelimelerin tümünün bize çağrıştırdığı bir isim var; Karl Marx. Bu günlerde Marx'ın doğumunun üzerinden 200, aramızdan ayrılışının üzerinden 135 yıl geçmiş bulunmakta. Fakat fikirleri, söylemleri hâlâ yaşıyor, nesilden nesile aktarılmaya devam ediyor. Engels ile birlikte temelini attığı Bilimsel Sosyalizm gün geçtikçe gelişiyor.

Bu yazıda Marx'ın hayatını uzun uzadıya anlatmayacağım fakat Marksist düşüncenin ortaya çıkmasına neden olan çalışmalarına değinmeden geçmek olmaz diye düşünüyorum. 200. yaşında bile, Marx'ın Sosyalizmin öncüsü kabul edilmesi; zekice çözümlemelerinden, ileri görüşlülüğünden, çağını doğru tahlil edişinden ayrı düşünülemez.

Marx gençliğinden beri felsefeye meraklıydı. Hukuk ve felsefe bölümü okudu. Bu dönemlerde Genç Hegelcilere katıldı. Çok geçmeden Hegel'in diyalektiği ile Feurbach'in materyalizmini sentezlemeye yöneldi. O dönemlerde yaşadığı yer olan Prusya'da sanayinin en geliştiği bölge Köln'dü. 1842 Mayısında, Köln'de liberal burjuva muhalefetinin çıkardığı Rheinische Zeitung gazetesine yazılar yollamaya başladı. Kısa zaman içinde gazetenin genel yayın yönetmenliğini üstlendi. Marx'ın genel yayın yönetmeni olmasıyla birlikte gazetenin yayın politikasında değişikliğe gidildi. Gazete artık devrimci demokrasinin sözcüsü haline gelmişti. Gazete 1843 Martında Prusya yönetimi tarafından kapatıldı.

Karl Marx, 1843 Haziran'ında çocukluk aşkı Jenny ile evlendi. Bu süreçte "Hegel'in Hukuk Felsefesinin Eleştirisi" isimli kitabı kaleme aldı. Daha önceki Hegel eleştirilerinden farklı olarak Marx bu eleştiriyi toplumsal ilişkilerden yola çıkarak yazdı. 1844 yılında yayımlanan Yahudi Sorunu başlıklı yazısında da, toplumların kurtuluşunun yalnızca dinsel, siyasal mücadelelerle değil aynı zamanda ekonomik eşitliği sağlamak üzerine verilen emek mücadelesiyle mümkün olabileceğini aktardı.

Karl ve Jenny Paris'e gittiler. Marx 1844 Eylül'ünde, Almanca yayımlanan "İleri!" isimli gazetenin yayın kuruluna katıldı. Aynı ay içinde yine Paris'te, ona ömrü boyunca yoldaşlık edecek olan Engels ile karşılaştı. Engels de Marx aracılığıyla bu gazeteye yazılarını gönderdi.

1844 Elyazmaları adıyla bilinen çalışmalarında, Marx ilk defa toplumsal gelişim sürecinde üretici güçlerin rolünden bahsetti. Engels ile birlikte yazdığı Kutsal Aile ya da Eleştirel Eleştiri'nin Eleştirisi'nde işçi sınıfının tarihsel rolüne dikkat çekti.

İleri! gazetesinin kapatılması ile birlikte Marx, 1845 Şubat'ında Brüksel'e giderek Prusya vatandaşlığını reddetti. Burada, tarihsel materyalizmin ana ilkelerini anlattığı Alman İdeolojisi'ni yazdı. Bu kitabıyla birlikte tarihin sınıf savaşımlarından ibaret olduğunu ilk kez açığa çıkardı.

Marx, Alman İdeolojisi'nden sonra 1847 yılında Felsefenin Sefaleti'ni kaleme aldı. Bu çalışmayla birlikte proletarya hareketini bilimsel temele kavuşturdu. Yine 1847'de Engels ile birlikte Alman işçilerin kurduğu illegal örgüte katıldı. Onlar katıldıktan sonra örgüt "Komünistler Birliği" adını aldı. Aynı yılın Kasım ayında örgütün ikinci kongresi toplandı. Bu kongrede Marx ve Engels'e parti programını hazırlama görevi verildi.

Marx, 1847 yılında Engels ile yazımına başladığı Komünist Manifesto'yu 1848 yılının başlarında tamamladı. Şubat 1848 bu metin yazarların ismi belirtilmeden Komünist Parti Manifestosu adıyla yayımlandı.

1830-1848 yılları arasında Fransa'daki işçilerin öncülüğünde başlatılan özgürlük ve devrim hareketleri "1848 Devrimleri" ismi ile anılır. 1848 Devrimlerinin Avrupa'ya yayıldığı dönemde Marx Köln'e gitti. Burada Engels ile birlikte Neue Rheinische Zeitung, Organ der Demokratie adlı gazeteyi çıkarmaya başladı. Bu gazetedeki yazılarda, işçi sınıfının burjuva demokratik devrimini desteklemeleri gerektiğine dikkat çekti.

1940'lı yılların sonunda Marx çeşitli suçlardan yargılanıyordu. Mahkemede yaptığı savunma sonucu oybirliği ile suçsuz bulundu fakat Prusya yönetimi, Prusya vatandaşlığını reddetmiş olan Marx'ı yabancı olduğu gerekçesiyle sınır dışı etti. Sınır dışı edilen Marx, 1849'un Ağustos ayında eşi ve çocuklarıyla birlikte Londra'ya yerleşti.

Marx, 1852'den 1864'e kadar kendini British Museum'daki araştırmalarına adadı. Kendisi bu on iki yılı Kapital'in hazırlık dönemi olarak değerlendirdi.

Louis Napoléon'un 2 Aralık 1851 darbesi üzerine Louis Bonaparte'ın 18 Brumaire'i adlı eseri yazdı. Bu eserinde ilk kez sömürülen çoğunluğun gerçekleştireceği proletarya devriminin bütün baskı aygıtlarını ortadan kaldıracağını ve sömürünün yok olacağını savundu.

Marx, 1. Enternasyonal'e katıldı. Kısa süre içinde bu oluşumun önderi durumuna geldi. Burada Paris Komünü'nün kayıtsız şartsız desteklenmesi gerektiğine dikkat çekti. 28 Mayıs 1871'de Paris Komünü bastırıldı. Bundan iki gün sonra 1. Enternasyonal Genel Konseyi'nde yaptığı ve Fransa'da İç Savaş başlığıyla yayımlanan konuşma Marx'ın yazdığı son kritik siyasal metin olarak tarihe geçti.

Marx, Kapital üzerine yaptığı çalışmaları 1880'e kadar sürdürdü. Fakat bu büyük projeyi tamamlayamadan 14 Mart 1883'te yaşama veda etti. Kapital'in ikinci cildi 1885'te ve üçüncü cildi 1894'te Engels tarafından yayınlandı.

Marx'ın mücadele dolu yaşamı biz gençlere bu yolda ışık tutuyor. İşçi sınıfının ilk hocası iyi ki doğmuşsun, iyi ki geçmişsin bu dünyadan!

Öyküm **Bozkurt**

Bir sabah uykusunda .... Demircioğlu Vedat'ı ...*

Son 16 yılın politik atmosferine doğan biz gençler tarafından yaygın olarak bilinmese de İç Anadolu'nun çorak topraklarından çıkan yiğit kadın ve erkeklerin isimleri kızıl yıldızlarla kazınmıştır göklerimize. TKP'nin 1. Kongresi'ne İç Anadolu'nun çeşitli yerlerinden giden delegeler, Ereğli'nin, Seydişehir'in direngen işçileri ve ah bir çocuk ki adı gözlerimizde yaş, adı sıkılı yumruklarımız, adı Vedat Demircioğlu!

Vedat, Konya'nın şu sıralar 6-7 bin nüfusa erişmiş ufak bir ilçesi olan Taşkent'te doğduğunda sene 1945'tir. Hayatındaki ilk kırılma belki de lise kaydı döneminde gerçekleşir. İmam Hatip Lisesi'ne verilecekken bir aile dostlarının ikna etmesi sonucu Vefa Lisesi'ne başlar. Vefa Lisesi'nden sonra ise yolculuğu ilerici mücadelenin ön saflarına doğru koşacağı İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi olacaktır. Dönemin gençlik hareketi içinde Amerikan emperyalizmine ve yerli işbirlikçilerine karşı mücadelesini sürdüren Vedat Demircioğlu'nu bu denli önemli kılan ise emperyalizme karşı mücadelenin, dönemin gençlerinin deyimiyle "İkinci Kurtuluş Savaşı"nın ilk şehidi olmasıdır.

Tarih Temmuz 1968'i gösterdiğinde başta İstanbul ilerici gençliği olmak üzere ülke gençleri Amerikan emperyalizmine olan tepkiyi örgütlü bir şekilde yükseltmektedir. Emperyalizmin Akdeniz'deki jandarması olan 6. Filo'nun İstanbul'a demir atması ise bu tepkiyi daha yoğun bir hale getirmiştir. Gençlerin emperyalizme karşı gerçekleştirdikleri vatan savunusu, yakın siyasal tarihimizden çok iyi tanıdığımız Abdullah Gül vb. emperyalizmle işbirlikleri açık olan kişiler, ülkemize darbe girişiminde de bulunan FETÖ gibi oluşumlara kurdurtulan *"Komünizmle Mücadele Derneği"* ve polisin saldırılarıyla karşılaşır.

17 Temmuz gecesi İTÜ Öğrenci Yurdu'nu basan polis çok sayıda öğrenciyi öldüresiye dövdükten sonra birini de yurt penceresinden atarak ağır yaralanmasına sebep olur. Bugün İTÜ Gümüşsuyu Kampüsü'nde kalan o pencereden atılarak ağır yaralanan genç; Vedat Demircioğlu'dur. Bir haftaya yakın hastanede yaşam mücadelesi veren Vedat, 24 Temmuz 1968'te hayatını kaybeder.

Vedat hastanede yatarken memleketi Konya'da gerici çeteler Vedat'ın yoldaşlarına saldırılarını arttırırlar. TİP İl Merkezi başta olmak üzere ilerici, devrimci gençlerin olduğu çok sayıda yeri tahrip eden gericiler 14 kişinin yaralanmasına sebep olur.

Ölümünün ardından ise İstanbul ve Ankara'da büyük gösteriler düzenlenir. Polisin ve gerici çetelerin bu gösterilere de saldırısı gecikmez. İstanbul'un çeşitli yerlerine taşan protestolar sırasında polis ve ilerici, devrimci gençler arasında yaşanan çatışmalarda çok sayıda genç gözaltına alınır. Üniversite yönetimleri yayınladıkları açıklamalarda yaşananlardan dolayı üzüntü duyduklarını dile getirirken, İstanbul Valisi Vefa Poyraz yaşananları *"Devletin otoritesi her şeyin üstündedir."* diyerek açıklamaya çalışmıştır.

Hepimizin hafızalarında yer alan İstanbul Üniversitesi kapısına asılan *"6. Filo Defol! Vedat Demircioğlu'nu unutmadık!"* pankartı bile mücadelenin kimler arasında geçtiğini herkese, en gür sesle anlatırken, gençlik önderlerinin açıklamaları da gerçekleri ortaya koymaktadır. İTÜ Öğrenci Birliği Başkanı Harun

Karadeniz, *"Bu memlekette vilayetin önüne yürümek suç, fakat polisin adam öldürmesi suç değil. Bu olaylar bunu göstermektedir"* derken, Tıp Fakültesi Öğrenci Birliği Başkanı Hasan Ketenci yayınladığı bildiride şunları söylüyordu: *"Vedat Demircioğlu kardeşimiz ömrünün baharında hiçbir menfaat kaygısı olmadan ulusunun geleceği için bağırmıştı. O, 'Go Home Yankee' dediği için emperyalist zihniyetin temsilcileri tarafından ölüme mahkûm edildi. Fakat, Türk yüksek öğrenim gençliği and içmiştir, hatırası daima aramızda olacaktır."* şeklinde düşüncelerini ifade etmiştir.

Emperyalizme karşı Vatan, gericiliğe karşı Cumhuriyet, kapitalizme karşı Emek mücadelesinde yitirdiğimiz Vedat Demircioğlu'nun anısını mücadele alanlarda yükseltmeye devam sözümüzü yinelerken Ruhi Su'nun Vedat'a seslenişine kulak verelim.

BİR SABAH UYKUSUNDA

Bir sabah uykusunda
Polisi saldırdılar
Demircioğlu Vedat'ı
Coplarla öldürdüler
Coplarla yumruklarla
Vurdular öldürdüler

Gencecik çocuklardı
Belki sizde gördünüz
Ellerinde pankartlar
Yolda gidiyorlardı
Özgürlük istiyorlardı
Özgürlük diyorlardı

Ellerinde pankartlar
Özgürlük diyorlardı
Altıncı Filo derler
Belki siz de gördünüz
Kıbrıs'ta karşımıza
Çıktılar, durdurdular
Boğaz'da karşımıza
Çıktılar, öldürdüler

Kurtuluş savaşında
Belki siz de gördünüz
Demircioğlu bir değil
Halkımız gibi çoğul
Geliyor çağıl çağıl
Geliyor çağıl çağıl

Ruhi Su
**Ruhi Su'nun Vedat Demircioğlu için yazdığı türküden*

İlerici Gençler'den haberler

Taksim'de Filistin halkına destek eylemi

ABD Büyükelçiliğinin Tel Aviv'den Kudüs'e taşınması sonrası onlarca Filistinli, İsrail askerleri tarafından öldürüldü. Hem yapılan bu katliamı protesto etmek için hem de Filistin işgalinin 70. Yıldönümü nedeniyle Filistin halkına destek için eylem gerçekleştirildi.

15 Mayıs'ta saat 19.00'da Taksim Tünel Meydanı'nda başlayan protesto eylemine İlerici Gençler olarak biz de İsrail'in işgaline, Amerikan emperyalizmine karşı Filistin halkın direnişine destek için katıldık. BDS'nin *(Filistin için İsrail'e Boykot Girişimi)* çağrısıyla yapılan eylem basın açıklamasının Türkçe ve Arapça okunmasıyla sona erdi.

Hayırı gençlik "tamam" la-ya-cak!

Halk tek adam iktidarına karşı 16 Nisan referandumunda "Hayır" diyerek birleşmişti. Geçen süre içerisinde Erdoğan iktidarı tüm gericiliğiyle tüm zorbalığıyla kendi mezarını kazarken halkı ve muhalefeti birleştiren kampanyalardan biri de "TAMAM" oldu.

İlerici Gençler olarak biz de iktidarın ayrıştırıcı, bölüştürücü politikalarına karşı milyonları birleştiren TAMAM kampanyasını daha da geniş kitlelere yayılmasını sağlamak, yarınki seçimlere "artık Tamam" demek için HAYIRI GENÇLİK "TAMAM" LA-YA-CAK yazılı sticker çalışmamızı seçim çalışmaları süresince sürdürdük. İstanbul'da Bağcılar, Kadıköy, Güngören, Üsküdar'da ve Bursa'da Nilüfer ve Görükle'de stickerlarımızla dört bir yanı donattık.

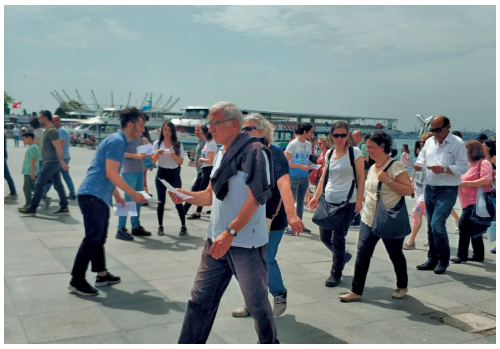

19 Mayıs Kutlu Olsun!

19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı'yla ilgili İlerici Gençler olarak Kadıköy Rıhtım'da 19 Mayıs'ta bir bildiri dağıtımı gerçekleştirdik.

Anti-emperyalist Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin 99. yılında bazı şeyleri tekrar hatırladık ve hatırlattık. Hem Türkiye hem de Ortadoğu halklarının Amerikan emperyalizminin saldırısı altında olduğu bu dönemde 19 Mayıs'ın önemini bir kez daha hatırlattık. Halkımızın 99 yıl önce bu mücadeleyle kazandığı bütün değerlerin, bugün bize dayatılan başkanlık sistemi ile birlikte elimizden alınmak istendiğine değindik.

Gençlik Bayramı'nda nüfusun %16.1'ini oluşturan biz gençlerin birçoğunun işsiz olduğundan da bahsettik. Kurtuluşumuz için Ortadoğu, Rusya ve Çin halklarıyla ortak hareket etmek gerektiğini söyledik.

1 Mayıs tüm yurtta coşkuyla kutlandı

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, Türkiye'de onlarca ilde coşkuyla kutlandı.

İşçi ve emekçilerin taleplerinin yer aldığı eylemlerde; şeker fabrikalarının özelleştirilmesine, OHAL'le getirilen grev yasaklarına ve emperyalizme karşı tepki gösterildi. Bizler de İlerici Gençler olarak Ankara, Gebze ve Tarsus'ta yapılan eylemlerde yer aldık.

"Yolumuz işçi sınıfının yoludur" şiarını alanlarda haykırdık.

Süleyman Üstün'ü mücadelemizde yaşatacağız

İşçi sınıfının hocası Süleyman Üstün'ü anmak için Zincirlikuyu Mezarlığı'nda 19 Mayıs'ta saat 10.30'da gerçekleştirilen anmaya, biz de İlerici Gençler olarak katıldık. Anmada, Süleyman Üstün'ün ailesi, dostları, yoldaşları ve öğrencileri de bulunuyordu.

İlerici Gençlik adına sözü alan arkadaşımız, bugün ilerici ve emekçi gençlerin verdiği mücadeleyi geçmişte de Süleyman Üstün'ün vermiş olduğunu söyledi. Halka dayatılan başkanlık sistemi ile Cumhuriyet'in tehlike altına girdiğini ele alarak Üstün'ün bu sürece uygun bir sözünü ekledi.

"Yolumuz işçi sınıfının yoludur." şiarıyla yürüyen biz İlerici Gençler, işçi sınıfının hocası Süleyman Üstün'ün anısını mücadelemizde yaşatacağız.

Şeker fabrikaları halkındır, satılamaz!

İlerici Gençler Derneği olarak 14 Nisan'da Kadıköy Khalkedon Meydanı'nda "Şeker fabrikaları halkındır, satılamaz." başlıklı bildiri dağıtımı gerçekleştirdik.

Bildiri dağıtımı boyunca "Şeker fabrikalarının özelleştirilmesi, tarım, sanayi ve hayvancılığı zayıflatacak", "Şeker fabrikalarının satılması Türkiye'nin dışa bağımlılığını arttıracak", "Şeker fabrikaları halkındır, özelleştirilemez" gibi ajitasyon ve sloganlarla mücadelemizi vatandaşlara yansıtmaya ve onları da "Özelleştirmelere dur!" demeye çağırdık.

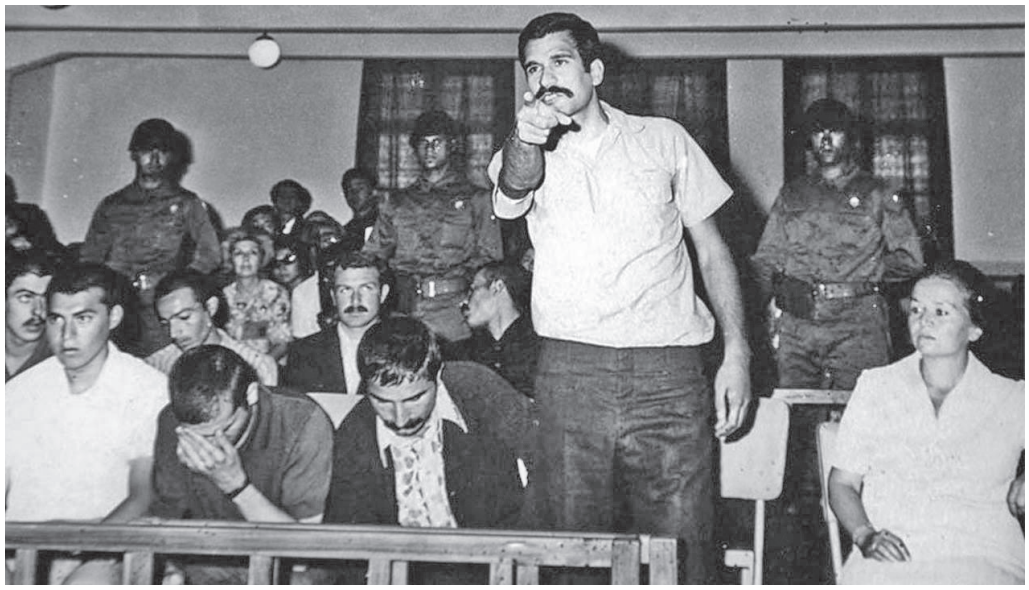

DENİZ

"Bir yangın ormanından püskürmüş genç fidanlardı

Güneşten ışık yontarlardı sert adamlardı

Hoyrattı gülüşleri aydınlığı çalkalardı

Gittiler akşam olmadan ortalık karardı"

Denizleri düşündüğümde hep Atilla İlhan'ın Mahur Beste şiiri geliyor aklıma. Karşıyaka'dan İzmir'e geçmek için vapurda giderken Denizlerin asıldığı haberini duyuyor İlhan. Denize bakarak, Deniz'i Yusuf'u Hüseyin'i hissediyor.

68 Genliğinin en hızlısıydı. İstanbul Üniversitesi'nin belki de her yerinde ayak izleri var şu an ama bizler göremiyoruz, o başka.

61 anayasasının verdiği özgürlük müydü? Yoksa Güney Amerika'da yaşanan devrimci ruh mu etkilemişti Türkiye'yi? Yoksa Türkiye'nin 1948 yılından itibaren Amerika'nın yarı sömürgesi durumuna gelmiş olması mı? Belki de bunların hepsiydi.

Deniz'in adını ilk ne zaman duydum onu dahi hatırlamıyorum. Çok küçüktüm onu biliyorum sadece ama o meşhur portresini gördüğüm zamanı hayal meyal olsa da hatırlıyorum işte buydu Deniz. Genç yaşında üçe üç diye salyalarını akıtarak astıkları DENİZ buydu.

Denizler, Harunlar, Mahirler, İbolar sadece ve sadece bu ülkenin tam bağımsızlığını isteyen önderlerdi. Ölümü bile göze almış 68 önderleri.

Aslında daha en başta Amerika'nın sömürgesi olmayacağımızın kararını Sivas'ta vermemiş miydik?

"Ve böylece, bin dereden su getirdi İstanbul'dan gelen zevat.

Sivas, mandayı kabul etmedi fakat,

"Hey gidi deli gönlüm,"

dedi,

"Akıllı, umutlu, sabırlı deli gönlüm,

Ya İSTIKLAL, ya ölüm!"

dedi."*

Vermiştik vermesine ama bizde Vahdettinden bol bir şey yoktu. Memleketini paraya satmak isteyen çoktu.

İşte bu yüzden tekrar söz vermişlerdi gençler birbirlerine Samsundan, Ankara'ya giderken "Ya İSTİKLAL ya ölüm!" diye.

*Nazım Hikmet, Kuvâyi Milliye – İkinci Bap

Emre **Yıldız**

DEVRİM

Temiz kalan tek yerdir devrim
bütün bir yıl
kirlenen duvarda
ama görebilmek icin
asıldığı çividen indirilmelidir
yapraklari biten takvim

Zorbalara direnmektir devrim
bir çocuğun
annesinin çantasından aldığı
paraları
altına gizlediğini
söylememiştir dövülen
hiçbir hali

İçinde yaşamaktır devrim
dikiş kutusunun
ve toplu iğneler gibi
bir arada olmayı gerektirir
karşı koyabilmek icin zulmüne
makas denilen patronun

Gece ışıklar arasında koşmaktır
devrim
ateş böceklerini
yakalamak isteyen çocukların
peşine takılır gün gelir
yanıp sönen mavi ışıkları
polis arabalarının

Kağıt bir gemidir devrim
bütün gemiler
hurdaya çıksa da sonunda
taşıdığı özgürlük şiiriyle
batmadan yüzer nicedir
dünya sularında

Kim bilir kaç yunus görmüş
kaç DENİZ GEZMİŞ...

Sunay Akın

Çizgilerle Sınıflar Tarihi

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası Eğitim Dairesi tarafından, Kemal Türkler Eğitim ve Kültür Vakfı'nın desteği ile Çizgilerle Sınıflar Tarihi kitabı yayınlandı. Canol Kocagöz'ün 1979 yılında çizimini yaptığı kitabın, çizildiği 1979 yılından 39 sene sonra Canol Kocagöz'ün 68 yaşında yayınlanması da ayrı bir önem taşıyor.

Kitap, ilkel komünal toplumdan, köleci topluma, köleci toplumdan feodal topluma, feodal toplumdan kapitalizme, kapitalizmden sömürüsüz ve sınıfsız topluma kadar, sınıflar tarihini en sade ve en anlaşılır şekilde gözler önüne seriyor.

Kitabın önsözünde de belirtildiği gibi, kitabın amacı bilgiyi en sıcak, en yalın ve en gerçek haliyle işçi sınıfı ve halk dostlarına sunmaktır.

Semih **Şen**

Georges Politzer -Felsefenin Temel İlkeleri

Felsefe denilince akla karmaşık fikirler, anlaşılması zor terimler vb. zorluklar gelir. Ancak Politzer'in kitabında felsefenin hiç de öyle korkulacak ya da anlaşılmayacak bir şey olmadığı gösterilir.

Felsefenin Temel İlkeleri Fransa'da 1932 yılında Marksist düşünceyi öğretmek için kurulan İşçi Üniversitesi'nde genç işçilerin çoğunlukta olduğu bir kitlenin önünde 1935-36 ders yılında anlattıklarının bir araya getirilmesiyle oluşmuştur.

Dersleri, hitap ettiği kitlenin yani işçilerin, emekçilerin anlayabileceği sadelikte ve açıklıkta felsefi kavramlara boğmadan aktarmaya çalıştığı kitabın ön sözünde de belirtilmiştir.

Kitabın içeriğinden bahsetmek gerekirse ilk bölümde genel olarak felsefenin anlam ve öneminden bahsederek başlar fakat emekçiler açısından da önemine değinir. Buradan öğrenilmesi gereken felsefenin Diyalektik Materyalizm olduğunu açıklar. İlk derste metot olarak Diyalektik-Metafizik karşılaştırmalarıyla bilimsel olan metodun diyalektik olduğunu ve bunu doğal, toplumsal olgu ve örneklerle, filozofların alıntılarıyla oturtmaya çalışır.

Daha sonra dünyayı anlama ve yorumlama biçiminin ise Materyalizm olması gerektiğini belirtir ve metot kısmında olduğu gibi bu kısımda da İdealizm- Materyalizm karşılaştırmasını güncel, tarihi, toplumsal, bilimsel örnekler vererek ele alır. İdealizm savunmasız bırakarak Marksist materyalizmi açıklar. Daima teori ile pratiğin birliğine değinir. Bu karşılaştırmaları yaparken sadece idealizm-materyalizm şeklinde ikili gitmez aynı zamanda diyalektik materyalizm temel özelliklerini ters düşen bunun sonucunda idealizme kayan Vülger Materyalizm, Ütopik Sosyalizm gibi akımları ve Durkheim, Proudhon gibi düşünürlerin eksik ve hatalı yanlarını açık ve net olgulara dayanarak açıklar.

Tarihi Materyalizm kısmında toplumsal değişmenin sağlayıcıları olan Üretim Araçları, Üretici Kuvvetler ve Üretim Tarzı gibi kavramları ve aralarındaki ilişkilere değinerek sınıfları ve sınıf mücadeleleri sonucunda oluşan toplumların (Kapitalist, Sosyalist vb.) anlaşılmasına olanak sağlar.

Son bölümde ise Devlet ve Ulus kavramları üzerinde durur. Bu kavramların aslında sınıf mücadelesinden ayrı düşünülemeyeceğini çünkü oluşum ve gelişim itibariyle sınıfsal olduğunu vurgular.

Yazar; Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Tse-tung'dan sık sık alıntılar yapar ve bunlara kendi yorumunu da ekleyerek yol alır.

Kitap toplam 24 dersten oluşur. Birikerek ilerler. Ders sonlarına bulunan kontrol soruları hem okurun edindiği bilgileri kendi dönemindeki örneklere uygulamasıyla bilginin dönüşümü sağlamasına hem de diyalektik materyalizmin devinimine olanak sağlar.

Felsefenin Temel İlkeleri diyalektik materyalizmi terimlere boğulmadan sade bir dille öğrenmek isteyenler için rahatlıkla okuyabileceği bir kitaptır.

YAZ

11. İLERİCİ GENÇLİK

KAMPI

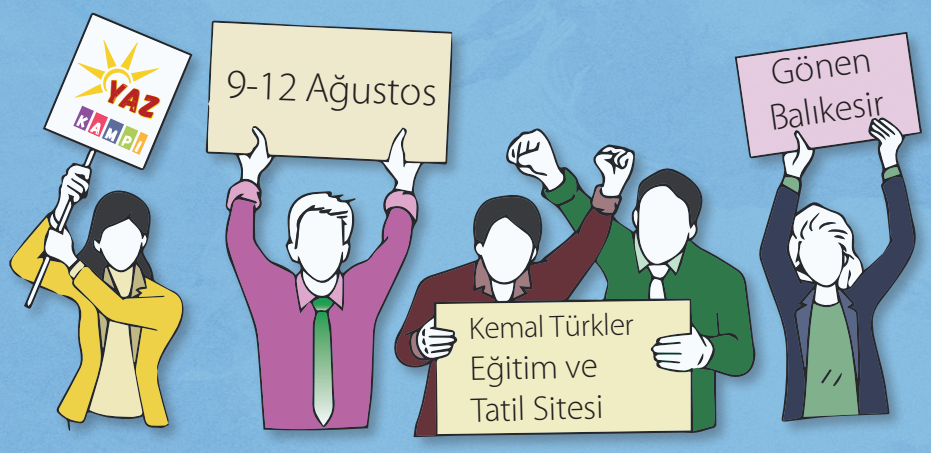

ISSN: 977-1303-7910-01 ■ 3 TL
KDV Dahil